

De ouders van Joost Posthuma

Hans (57, hoofd verkoop Nederland bij het Duitse Epimid Vorrink) en Annike Posthuma (56, telefoniste/receptioniste bij Stedelijk Wonen in Enschede) uit het Overijsselse Hengelo zijn de trotse ouders van Joost Posthuma. Deze 28-jarige renner van Rabobank startte het seizoen voortvarend met een overwinning in de Ruta del Sol. **TEKST: MARCIA JANSEN, FOTO'S: MARCIA JANSEN, ANP PHOTO**

Hans: We hebben één kind, maar die telt voor twee, zeggen we wel eens.

Annikke: Je maakt als ouders van een wielrenner van alles mee. We vonden het in het begin eerlijk gezegd niet zo leuk dat hij professional wilde worden. Ik had liever gezien dat hij zijn studie had afgemaakt.

Hans: Wielrennen is toch een riskant beroep.

Annikke: Als hij rechten was gaan studeren, hadden we minder in angst gezeten. Je bent er ook continu mee bezig. Als er een valpartij is, ben je altijd bang dat hij er bij ligt.

Hans: Ik hou erg van wielrennen, maar het kijkt niet ontspannen als je eigen zoon meedoet.

Annikke: We hebben ook al best veel meege maakt als het om valpartijen gaat.

Hans: Zo is Joost twee jaar geleden tijdens een training in Duitsland geschept door een auto en zijn er in zijn enkel, knie en lies spieren afgescheurd. Er ging een hele revalidatie aan vooraf voordat hij weer kon fietsen.

Annikke: Voordat Joost ging wielrennen heeft hij van zijn zesde tot zijn veertiende aan atletiek gedaan.

Hans: Ik deed zelf aan hardlopen; crossen, baanwedstrijden en halve marathons. Van mijn 18e tot mijn 36e heb ik heel veel gelopen. Zeventien jaar geleden waren Joost en ik samen crosskampioen van Oost-Nederland. Nu ben ik afgekickt. De drive om veel te trainen is weg.

Annikke: Nu sport hij alleen nog maar om fit en gezond te blijven. Net als ik. Na de geboorte van Joost ben ik ook gaan hardlopen en dat doe ik nog steeds.

Hans: Joost had talent. Hij is twee keer Nederlands kampioen op de 1000 meter geweest. Toen hij 11 was liep hij de kilometer in 2.48 minuten, staat ie nu nog vierde mee op de ranglijst in die leeftijds categorie. Hij is gestopt omdat hij zich niet meer kon motiveren, hij had alles gewonnen.

Annikke: We wilden dat hij bleef sporten en dat is mountainbiken geworden. We kenden de vader van Bram Tankink van de atletiekvereniging en toen Bram meedeed aan het WK mountainbiken in Australië, zei Joost: ik denk dat ik maar ga mountainbiken. Wat Bram kan, kan ik ook.

Hans: Mijn broer deed ook aan wielrennen en mountainbiken en zo kwam Joost in het team terecht waar mijn broer ook voor reed.

Annikke: Dat eerste jaar bij de junioren ging meteen heel goed.

Hans: Hij kwam al snel bij het BeOne team, waar destijds toppers als Bas van Dooren en Corine Dorland voor reden. Toch heeft hij niet zo lang aan mountainbiken gedaan.

Annikke: Joost is astmatisch en in het bos stuift het snel, daar had hij last van.

Nico Verhoeven gevraagd voor het Continental Team van Rabobank.

Annikke: Maar zijn eerste jaar bij Rabobank, in 2002, verliep niet vlekkeloos.

Hans: In de Thüringen Rundfahrt kwam Joost met vijf man voorop, maar doordat ze voor hem vielen, verloor hij twee minuten en moest hij vervolgens knechten voor Pieter Weening. In Olympia's Tour stond hij later dat jaar ook goed in het klassement, maar met alleen nog de tijdrit te gaan kreeg hij een leuke band en waren zijn winstkansen verkeken. En in de Tour de l'Avenir viel hij op zijn knie en kon hij naar het ziekenhuis. Ik zei tegen hem: stop er toch mee, er blijft niets van je over. Maar dat de scheidslijn tussen winst en verlies erg smal is, bleek het jaar erop toen hij de Thüringen Rundfahrt én Olympia's Tour op zijn naam schreef. Na die prestaties leek het erop dat hij het seizoen daarop zou doorschuiven naar het profteam, maar omdat Theo de Rooij hem geen goed programma kon bieden, is hij pas in mei 2004 prof geworden.

Annikke: We hebben toen met Joost afgesproken dat hij het een jaar zou proberen. Als het hem niet zou lukken om een goede beroepsrenner te worden, zou hij zijn studie weer oppakken.

Hans: Nou, van studeren is het dus niet meer gekomen. Tijdrijden is zijn specialiteit en daarbij kan hij tot zo'n 1300 meter hoogte ook goed mee in de bergen. Inmiddels heeft hij al aardig wat etappekoersen op zijn naam geschreven.

Annikke: Met zijn 76 kilo en lengte van 1 meter 89 is hij geen typische klimmer, maar ik vind hem de laatste jaren wel een stuk verbeterd in de bergen.

Hans: Wat Joost nog kan bereiken? Ik vind dat hij al best veel bereikt heeft! Hij behoort tot de vaste kern bij Rabobank, heeft met kopman Denis Menchov de Vuelta gewonnen en al drie keer de Tour gereden. Wat wil je nog meer? **WM**

'Joost telt voor twee'

Hans: Hij is wel een paar keer mee geweest naar internationale kampioenschappen, maar hij kon daar niet meedoen voor de prijzen. Bovendien vond Joost het mountainbikeweldje te klein. Je komt iedere week dezelfde tegenstanders tegen.

Annikke: Inmiddels was Bram Tankink op de weg gaan rijden en dat leek Joost ook wel wat.

Hans: Tijdens het provinciaal kampioenschap legde hij de topamateurs van Tegeltoko het vuur aan de schenen en werd hij gevraagd om zelf het jaar daarop bij dat team te komen rijden.

Annikke: En op de weg ging het ook weer heel snel.

Hans: Nadat hij in zijn eerste seizoen bij Tegeltoko derde was geworden in de tijdrit van de Triptique des Monts et Châteaux werd hij door